

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1 *Titlul proiectului actului normativ*

LEGE
privind regimul infrastructurii fizice a rețelelor de comunicații electronice, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru reducerea costului instalării rețelelor de comunicații electronice

Secțiunea a 2-a *Motivul emiterii actului normativ*

1.Descrierea situației actuale

În prezent, prin dispozițiile Legii nr. 154/2012 privind regimul infrastructurii rețelelor de comunicații electronice au fost transpuse în legislația națională art. 11 și 12 din Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind cadrul comun de reglementare pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directiva-cadru), modificată prin Directiva 2009/140/CE a Parlamentului European și a Consiliului.

Actul normativ stabilește condițiile în care se realizează accesul pe proprietatea publică sau privată în vederea realizării unor lucrări de construire a rețelelor de comunicații electronice și a elementelor de infrastructură necesare susținerii acestora, condițiile în care se realizează utilizarea partajată a acestor elemente de infrastructură, precum și unele măsuri privind construirea de rețele de comunicații electronice.

Accesul pe proprietate publică

Furnizorii de rețele de comunicații electronice au dreptul de acces pe, deasupra, în sau sub imobilele proprietate publică, inclusiv pe drumuri, poduri, tuneluri, galerii tehnico-edilitare, pasaje și viaducte, stâlpi și piloni, păduri și terenuri agricole dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

a) exercițiul acestui drept nu contravine uzului sau interesului public căruia îi sunt destinate imobilele în

cauză;

b) efectuarea lucrărilor în cauză nu contravine cerințelor specifice de urbanism, de amenajare a teritoriului sau privind calitatea în construcții ori celor privind protecția mediului, a sănătății, apărării, ordinii publice și siguranței naționale, pe care trebuie să le respecte activitățile ce se desfășoară pe, deasupra, în sau sub imobilele în cauză.

Prin reglementarea regimului accesului pe proprietatea publică a statului sau a unităților administrativ-teritoriale s-a stabilit o procedură transparentă și nediscriminatorie în vederea exercitării dreptului de acces.

Titularii dreptului de administrare asupra imobilelor proprietate publică a statului sau a unităților administrativ-teritoriale au obligația de a publica condițiile și tarifele de exercitare a accesului. În cazul imobilelor proprietate publică date în concesiune sau închiriate, condițiile și tarifele pentru exercitarea dreptului de acces se publică de titularul dreptului de concesiune sau de închiriere, în măsura în care se prevede această posibilitate prin contractul de concesiune sau de închiriere.

Ca regulă generală, entitățile publice trebuie să le răspundă furnizorilor care solicită accesul pe proprietatea publică în 30 de zile de la data primirii cererii și a documentelor care atestă îndeplinirea condițiilor de acces.

Entitățile publice pot refuza acordarea dreptului de acces doar în cazuri obiective și temeinic justificate, motivele care au determinat respingerea cererii comunicându-se solicitantului.

Cererea de acces pe proprietatea publică la care nu s-a răspuns în termenul specificat se consideră aprobată tacit, cu excepția situațiilor în care la data depunerii cererii nu sunt publicate condițiile în care se exercită accesul pe proprietatea publică.

Accesul pe proprietatea publică a furnizorilor de rețele de comunicații electronice se realizează pe baza unui contract, încheiat în formă autentică, cu entitățile publice, cu respectarea condițiilor de acces stabilite de acestea.

Contractele de acces pe proprietatea publică nu pot conține clauze ce interzic utilizarea partajată a

infrastructurii sau prevăd drepturi exclusive ori speciale pentru instalarea sau furnizarea de rețele de comunicații electronice.

Dacă în urma negocierii, într-un contract se oferă condiții mai favorabile unui furnizor de rețele de comunicații electronice, inclusiv în ceea ce privește tariful, decât cele prevăzute în condițiile de acces publicate sau prevăzute în contractele încheiate cu alți furnizori de rețele de comunicații electronice, atunci aceste condiții vor fi oferite tuturor celorlalți furnizori, pe baze nediscriminatorii.

Entitățile publice nu pot stabili, în sarcina furnizorilor, impozite, taxe, tarife sau alte sume pentru accesul pe imobilele proprietate publică, suplimentare față de sumele ce rezultă din contractele de acces.

Dacă un furnizor instalează echipamente sau elemente de rețea pe stâlpi, piloni sau pe alte elemente de infrastructură aflate pe imobilele proprietate publică, inclusiv pe drumuri, furnizorul datorează tarife doar persoanei care deține ori controlează elementele de infrastructură, în condițiile stabilite cu aceasta.

Furnizorii de rețele publice de comunicații electronice trebuie să transmită Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (ANCOM) copii ale contractelor de acces pe proprietatea publică sau ale hotărârilor judecătorești, după caz. ANCOM va pune la dispoziția oricărei persoane interesate aceste documente.

Accesul pe proprietatea privată

Furnizorii de rețele publice de comunicații electronice au dreptul de acces pe proprietăți pe, deasupra, în sau sub imobilele proprietate privată, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții de acces:

a) dreptul de folosință asupra imobilelor în cauză nu ar fi afectat sau ar fi afectat într-o măsură nesemnificativă prin efectuarea acestor lucrări ori, dacă un alt furnizor de rețele de comunicații electronice a efectuat deja lucrări de acces pe proprietăți, dreptul de folosință asupra imobilelor nu ar fi afectat în mod permanent de o restrângere suplimentară prin efectuarea unor noi asemenea lucrări;

b) efectuarea lucrărilor de acces nu contravine cerințelor specifice de urbanism, de amenajare a teritoriului sau privind calitatea în construcții ori celor

privind protecția mediului, a sănătății sau a ordinii publice;

c) să existe acordul proprietarului (inclusiv asociațiile de proprietari, concesionarii, locatarii, comodatarii sau administratorii bunului altuia) sau, în cazul refuzului, să existe o hotărâre judecătorească irevocabilă, care să țină loc de contract între părți.

Pentru a obține dreptul de acces pe o proprietate privată, furnizorii de rețele publice de comunicații electronice trebuie să-i transmită proprietarului, concesionarului, locatarului, comodatarii sau administratorului o solicitare privind încheierea unui contract de acces pe proprietatea respectivă.

Accesul furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice se realizează în baza unui contract de acces pe proprietatea privată, încheiat în formă autentică, cu proprietarul, concesionarul, locatarul, comodatarii, sau administratorul, cu respectarea condițiilor de acces prevăzute mai sus. În situația exercitării dreptului de acces în spațiile aflate în proprietate indiviză din clădirile cu mai multe locuințe, contractul se încheie cu asociația de proprietari, a cărei constituire este obligatorie în cazul acestor imobile, potrivit art. 659 din Legea nr. 287/2009 privind Codul Civil, republicată, cu modificările ulterioare.

Atunci când sunt îndeplinite în mod cumulativ aceste condiții, proprietarul, concesionarul, locatarul, comodatarii, sau administratorul, nu se pot opune exercitării dreptului de acces decât din motive temeinic justificate, chiar dacă există o convenție contrară.

Condițiile stabilite prin contractul de acces pe proprietatea privată, inclusiv în ceea ce privește tariful, trebuie să fie nediscriminatorii față de toți furnizorii de rețele de comunicații electronice.

Dispoziții comune

Având în vedere necesitatea existenței unei reglementări a accesului pe proprietăți al autorităților și instituțiilor statului din domeniul apărării, ordinii publice și securității naționale, în scopul instalării de rețele de comunicații electronice pentru uzul propriu al acestor entități, Legea nr. 154/2012 reglementează temporar, până la elaborarea unei legislații specifice, și aspectele implicate de exercitarea dreptului de acces de către această categorie specială de persoane juridice. Actul

normativ exceptează însă accesul furnizorilor de rețele de comunicații electronice pe proprietățile și la infrastructura fizică aparținând autorităților și instituțiilor statului din domeniul apărării, ordinii publice și securității naționale.

Atât în cazul proprietății publice, cât și în cazul proprietății private în situația în care un contract de acces pe proprietatea publică sau privată nu se poate încheia în 2 luni de la data primirii cererii de acces de către entitatea publică sau proprietar, după caz, sau în cazul refuzului de acordare a dreptului de acces, furnizorul se poate adresa instanței competente. Instanța poate pronunța o hotărâre care ține loc de contract între părți și care poate fi atacată cu recurs.

Furnizorii de rețele de comunicații electronice au obligația de a readuce în starea inițială proprietatea afectată de realizarea lucrărilor de acces pe proprietatea publică sau privată sau pot compensa cheltuielile determinate de aducerea în starea inițială a proprietății afectate.

De asemenea, furnizorii au obligația să reșeze elementele rețelelor de comunicații electronice ori elementele de infrastructură necesare susținerii acestora, în cadrul aceleiași proprietăți, pe cheltuială proprie, când această reșezare este necesară pentru construcția de clădiri sau pentru efectuarea de lucrări de către proprietar, de către titularul dreptului de administrare, de concesiune, de folosință cu titlu gratuit ori de închiriere.

Instalarea de infrastructură realizată cu participarea, sprijinul sau finanțarea autorităților publice

În ceea ce privește proiectele de instalare de infrastructură realizate cu participarea sau sprijinul autorităților administrației publice centrale ori locale sau finanțate, total sau parțial, din fonduri publice, Legea nr. 154/2012 a ales să instituie norme speciale cu privire la accesul furnizorilor de rețele de comunicații electronice la aceste infrastructuri.

Astfel, conform art. 10 alin. (2) din Legea nr. 154/2012, accesul furnizorilor de rețele de comunicații electronice la infrastructura realizată cu participarea, sprijinul sau finanțarea autorităților administrației publice centrale sau locale se realizează cu respectarea principiilor nediscriminării, proporționalității și obiectivității, furnizorii beneficiind totodată de acces

deschis la această infrastructură pentru o perioadă de cel puțin 7 ani. Astfel, furnizorul de infrastructură trebuie să ofere condiții echivalente de acces în circumstanțe echivalente tuturor persoanelor care solicită sau care beneficiază deja de acces la infrastructura pe care această entitate o administrează (principiul nediscriminării), să adopte măsuri adecvate și necesare scopului urmărit (principiul proporționalității) și să stabilească condiții de acces prin luarea în considerare doar a circumstanțelor obiective, eliminând astfel orice influență externă care nu poate fi fundamentată pe elemente cuantificabile (principiul obiectivității).

Condițiile tehnice și economice în care se realizează accesul la infrastructură al furnizorilor de rețele de comunicații electronice în cazul prevăzut la art. 10 alin. (2) se stabilesc cu avizul conform al ANCOM.

Totodată, prin dispozițiile Legii nr. 154/2012, s-a creat posibilitatea de a alinia la exigențele cadrului legal atât conținutul condițiilor tehnice și economice, cât și clauzele contractelor de acces deja încheiate în cazurile prevăzute la art. 10 alin. (2) din lege.

În acest sens, autoritățile administrației publice centrale sau locale care participă ori sprijină realizarea acestor proiecte sau le finanțează au obligația de a transmite ANCOM condițiile tehnice și economice în care se realizează accesul furnizorilor de rețele de comunicații electronice, în vederea emiterii avizului conform. ANCOM poate solicita modificarea sau completarea condițiilor propuse.

Până în prezent, în temeiul dispozițiilor susmenționate, autoritățile administrației centrale sau locale au transmis ANCOM doar trei solicitări de emiterie a unor avize conforme, unul dintre documentele emise de ANCOM, respectiv avizul emis Primăriei Municipiului București, făcând obiectul unei acțiuni în instanță.

Utilizarea partajată a infrastructurii

Furnizorii de rețele de comunicații electronice au dreptul de a negocia cu persoanele care dețin sau controlează elemente de infrastructură acorduri de utilizare partajată a infrastructurii. Dacă nu se ajunge la un acord în 2 luni de la data primirii unei solicitări ferme de negociere sau în cazul refuzului de negociere, oricare dintre părți se poate adresa ANCOM, care poate impune unei persoane care deține sau controlează elemente de

infrastructură:

- obligația de a permite unui furnizor utilizarea elementelor de infrastructură, dacă este posibilă din punct de vedere tehnic și fezabil economic și este necesară în vederea protecției mediului, a igienei și a sănătății publice, a ordinii publice sau pentru îndeplinirea unor cerințe specifice de urbanism sau de amenajare a teritoriului;

- obligația de a permite altor furnizori să utilizeze în mod partajat cablajele instalate în clădiri, acolo unde duplicarea elementelor de infrastructură este inefficientă din punct de vedere economic sau imposibilă fizic.

În aceste situații, ANCOM stabilește și condițiile în care se realizează utilizarea partajată a infrastructurii, inclusiv criteriile de partajare a costurilor.

În cazuri bine justificate, având în vedere aria de acoperire a elementelor de infrastructură și disponibilitatea unor elemente similare în anumite zone, ANCOM poate impune unei persoane care deține sau controlează elemente de infrastructură obligația de a negocia utilizarea partajată a infrastructurii, precum și de a aduce la cunoștința oricărui solicitant condițiile în care se poate realiza aceasta.

Dispoziții privind autorizarea construirii rețelelor de comunicații electronice

Conform dispozițiilor Legii nr. 154/2012, în vederea realizării coordonate a lucrărilor de instalare, întreținere, înlocuire sau mutare a rețelelor de comunicații electronice sau a elementelor de infrastructură necesare susținerii acestora, autoritățile administrației publice care eliberează autorizații de construire pentru lucrările de construire, reparare, modernizare, reabilitare sau extindere a drumurilor ori a altor rețele de utilități, au obligația de a publica anunțuri privind înregistrarea unei cereri de eliberare a autorizațiilor de construire pentru aceste ultime categorii de lucrări, în termen de maxim 10 zile de la data înregistrării cererii ori de la data la care autoritățile locale au cunoscut realizarea respectivelor lucrări.

Dacă furnizorii de rețele de comunicații electronice nu optează pentru realizarea coordonată a lucrărilor de acces pe proprietăți în același timp cu celelalte lucrări de construire, reparare, modernizare, reabilitare sau extindere a drumurilor ori a altor rețele de utilități,

	<p>autoritățile administrației publice pot stabili condiții restrictive pentru acordarea autorizațiilor de construire în zona respectivă, pentru o perioadă de cel mult 2 ani, pentru lucrările anunțate cu cel puțin 6 luni în avans.</p> <p>O altă prevedere importantă a cadrului legal actual vizează autorizarea lucrărilor de infrastructură pe baza normelor tehnice specifice. Normele tehnice trebuie să cuprindă caracteristicile constructive, capacitatea minimă necesar a fi asigurată de traseele corespunzătoare diferitelor categorii de lucrări de construcții, zonele de protecție pentru anumite elemente ale rețelelor de comunicații electronice sau elemente ale infrastructurii necesare susținerii acestora, procedura de emitere a avizului tehnic care atestă conformitatea cu aceste norme, precum și categoriile de avize și acorduri solicitate pentru autorizarea lucrărilor de infrastructură a rețelelor publice de comunicații electronice.</p> <p>Însă, până în prezent, în aplicarea dispozițiilor Legii nr. 154/2012, normele tehnice sus-menționate nu au fost încă supuse aprobării Guvernului, fiind prezentate pe site-ul Ministerului Comunicațiilor și pentru Societatea Informațională spre consultare publică.</p>
2.Schimbări preconizate	<p>Transpunerea prevederilor Directivei 2014/61/UE</p> <p>La nivelul Uniunii Europene, regimul juridic privind utilizarea eficientă a infrastructurii fizice din perspectiva instalării de rețele de comunicații electronice de mare viteză a fost stabilit prin dispozițiile Directivei 2014/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind măsuri de reducere a costului instalării rețelelor de comunicații electronice de mare viteză (publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 155 din 23 mai 2014), act normativ european ce trebuie transpus în legislația națională până la data de 1 ianuarie 2016.</p> <p>Conform argumentelor reținute în considerentele Directivei 2014/61/UE „O infrastructură digitală de înaltă calitate stă practic la baza tuturor sectoarelor unei economii moderne și inovatoare și are o importanță strategică pentru coeziunea socială și teritorială. De aceea, toți cetățenii, precum și sectoarele privat și public, trebuie să aibă oportunitatea de a face parte din economia digitală.”</p> <p>În acest sens, „[...] statele membre au aprobat obiectivele ambițioase privind banda largă, stabilite în</p>

Comunicarea Comisiei intitulată „Agenda digitală pentru Europa — promovarea digitală a creșterii în Europa” („Agenda digitală”), și anume punerea la dispoziția tuturor europenilor a benzii largi de bază până în 2013 și garantarea, până în 2020, a accesului tuturor europenilor la internet cu viteze mult mai ridicate, de cel puțin 30 Mbps și a unor abonamente cu conexiuni la internet de peste 100 Mbps pentru cel puțin 50 % din gospodăriile europene.”

În vederea atingerii acestor obiective Directiva 2014/61/UE consideră că „Extinderea rețelelor de comunicații electronice de mare viteză fixe și fără fir în întreaga Uniune necesită investiții substanțiale, din care un procent important este reprezentat de costul lucrărilor de construcții civile. Limitarea unei părți a lucrărilor costisitoare de construcții civile ar spori eficacitatea extinderii benzii largi.”

Totodată se constată că „O mare parte a costurilor respective poate fi atribuită ineficiențelor din procesul de extindere, legate de utilizarea infrastructurilor pasive existente (cum ar fi conductele, țevile, gurile de vizitare, cabinetele, stâlpii, pilonii, instalațiile de antenă, turnurile și alte construcții de sprijin), blocajelor legate de coordonarea lucrărilor de construcții civile, procedurilor administrative greoaie de acordare a autorizațiilor și blocajelor legate de instalarea rețelelor la interior, dificultăți care atrag obstacole financiare importante, în special în zonele rurale.”

Pentru eliminarea acestor ineficiențe care afectează procesul de extindere al rețelelor de comunicații electronice, Directiva propune un set de măsuri care include:

- accesul la infrastructura fizică existentă a operatorilor de rețea (astfel cum sunt aceștia definiți în Directivă);
- transparența în ceea ce privește infrastructura fizică (accesul la informații minime despre această infrastructură);
- coordonarea lucrărilor de construcții civile;
- transparența în cazul lucrărilor de construcții civile planificate;
- procedura de acordare a autorizațiilor de construire;
- accesul la infrastructura fizică interioară.

La nivel național, obiectivele Agendei digitale pentru Europa au fost preluate și adaptate specificului

național prin „Strategia națională privind Agenda Digitală pentru România 2020”, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 245/2015 (Strategia) și, respectiv prin Planul Național de Dezvoltare a Infrastructurii NGN (Next Generation Network), aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 414/2015 (Planul NGN).

În primul document menționat, în cadrul Domeniului de acțiune IV – Broadband și Infrastructura de Servicii Digitale, la pct. 5.1.4 sunt identificate patru direcții de acțiune:

- încurajarea accesului la infrastructura pasivă deja existentă;
- îmbunătățirea transparenței și coordonarea lucrărilor publice relevante;
- simplificarea procedurilor de autorizare pentru dezvoltarea noilor rețele;
- norme privitoare la infrastructura NGN pentru clădirile noi.

Printre măsurile ce urmează a fi implementate se numără și transpunerea Directivei 2014/61 în legislația națională și îmbunătățirea legislației cadru și sectoriale, astfel încât construirea rețelelor de comunicații electronice, a elementelor de infrastructură și a infrastructurii de susținere pentru rețelele de comunicații electronice să fie reglementată printr-un cadru coerent și simplificat.

De asemenea, pentru stimularea investițiilor private în infrastructura de nouă generație, Strategia trasează ca acțiuni de realizat:

- îmbunătățirea accesului furnizorilor la infrastructura deja existentă asociată, ceea ce ar permite reducerea cu 30-60% a costurilor de dezvoltare ale rețelelor NGN;
- permiterea accesului furnizorilor de rețele de comunicații electronice la infrastructura aparținând companiilor de utilități; -creșterea transparenței cu privire la inventarul infrastructurilor existente;
- dezvoltarea unui sistem de informare a furnizorilor cu privire la lucrările civile planificate de autoritățile locale;
- posibilitatea sistematică de a conecta infrastructuri în timpul lucrărilor publice.
- creșterea transparenței și coordonării dintre autoritățile publice implicate în procesul de autorizare.

În completarea prevederilor Strategiei, Planul NGN stabilește, la pct. 5.1. - Încurajarea accesului la

infrastructura pasivă existentă, faptul că „Pentru a planifica în mod eficient dezvoltarea unor rețele de comunicații electronice de mare viteză și pentru a asigura cea mai bună utilizare a infrastructurii existente corespunzătoare rețelelor de comunicații electronice, cei care sunt autorizați pentru furnizarea rețelelor de comunicații electronice trebuie să aibă acces cel puțin la informațiile minime despre infrastructura fizică disponibilă în zona prevăzută pentru dezvoltare.

Aceste informații trebuie să permită o evaluare a potențialului de a utiliza infrastructura existentă într-o zonă specifică anume și de a reduce riscul de afectare/distrugere accidentală a acestor infrastructuri fizice existente și trebuie gestionate de un singur punct de informare, care să permită accesul la informațiile minime ce sunt deja disponibile în format electronic în cadrul limitelor de asigurare a securității și integrității rețelelor precum și a protejării secretelor de serviciu și asigurarea unei operări legitime.”

Totodată, pct. 5.2., 5.3 și 5.4 din Planul NGN reiau problematica și soluțiile identificate prin Directiva 2014/61/UE, pct. 5.7. concluzionând necesitatea luării măsurilor „[...] pentru a asigura transpunerea în legislația națională, până cel târziu la data de 1 ianuarie 2016, a Directivei 2014/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind măsuri de reducere a costurilor instalării rețelelor de comunicații electronice de mare viteză.”

Având în vedere toate cele mai sus-menționate, prin proiectul de act normativ se transpun în dreptul intern prevederile Directivei 2014/61/UE, urmărindu-se totodată acomodarea acestora cu prevederile ce au transpus în legislația națională art. 11 și 12 din Directiva 2002/21/CE. Având în vedere că aceste ultime dispoziții au fost transpuse în legislația națională prin dispozițiile Legii nr. 154/2012, intervenția legislativă vizează conceperea unui act normativ unic care să includă toate normele europene sus-menționate. Elaborarea unui nou act normativ și abrogarea dispozițiilor Legii nr. 154/2012 este o soluție conformă și cu dispozițiile art. 61 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care impun abrogarea actului normativ dacă

modificările sau completările vizează cea mai mare parte a reglementărilor cuprinse în respectivul act.

Una dintre cele mai importante prevederi ce fac obiectul transpunerii în dreptul intern, vizează reglementarea dreptului de acces al furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice la infrastructura fizică deținută de operatorii de rețea, prin operator de rețea înțelegându-se un operator economic autorizat să furnizeze rețele de comunicații electronice, precum și un operator economic care deține în proprietate, administrare sau concesiune o infrastructură fizică destinată instalării de rețele de comunicații electronice ori producerii, transportului sau distribuției energiei electrice, inclusiv iluminatul public, gazelor naturale, energiei termice și apei, inclusiv evacuarea sau tratarea apelor uzate și sistemele de canalizare și de drenare. De asemenea, este operator de rețea și operatorul economic care deține în proprietate, administrare sau concesiune o infrastructură fizică de transport prin utilizarea căreia se furnizează servicii de transport, cum ar fi, dar fără a se limita la acestea, infrastructura fizică de transport a căilor ferate, drumurile, porturile și aeroporturile.

Prin infrastructură fizică se înțelege orice element sau parte componentă a unei rețele, precum și orice element necesar susținerii acestora, cu excepția rețelelor de comunicații electronice, care pot fi utilizate pentru instalarea unei rețele de comunicații electronice fără a deveni ele însele elemente ale rețelei de comunicații electronice, cum ar fi canalele, conductele, țevile, camerele de tragere și de vizitare, cabinetele, structurile de susținere a antenelor, turnurile, stâlpii, pilonii și alte construcții ingineresti parte a respectivei rețele. Nu constituie infrastructură fizică cablurile, inclusiv fibra optică neechipată, precum și elementele rețelelor utilizate pentru furnizarea apei destinate consumului uman, astfel cum aceasta este definită la articolul 2 punctul 1 din Legea nr. 458/2002 privind calitatea apei potabile, republicată.

Tarifele de acces la infrastructura fizică vor permite recuperarea costurilor suportate de către operatorii de rețea, luând în considerare criteriile stabilite de proiectul de act normativ.

Solicitarea de acces ce urmează a fi formulată de furnizorii de rețele publice de comunicații electronice va

cuprinde informațiile prevăzute de proiect, operatorul de rețea putând refuza accesul doar în cazurile prevăzute de lege. Orice refuz va fi motivat și comunicat furnizorului de rețele de comunicații electronice în cel mult două luni de la data depunerii cererii de acces complete.

În cazul unui refuz al operatorului de rețea sau al unui dezacord între părți, oricare dintre acestea se poate adresa ANCOM în vederea stabilirii condițiilor de acces, inclusiv a tarifelor în care se va realiza accesul. Competența ANCOM de a soluționa litigiile privind accesul la infrastructura fizică include și situația modificării contractelor de acces.

Pentru a preveni apariția situațiilor litigioase, ANCOM va publica, pentru anumite tipuri de infrastructură fizică, tarife de acces orientative care urmează a fi avute în cel mai înalt grad în vedere de către părți la negocierea contractelor de acces la infrastructura fizică. Având în vedere că realizarea unei liste exhaustive a tuturor tipurilor de infrastructură fizică existente este un exercițiu extrem de dificil, proiectul de lege are în vedere publicare unor tarife orientative pentru cele mai utilizate tipuri de infrastructură fizică, cum ar fi conductele, camerele de tragere, cabinetele, pilonii, turnurile.

În vederea facilitării exercitării dreptului de acces la infrastructura fizică a operatorilor de rețea, proiectul de lege prevede dreptul furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice de a avea acces la informațiile privind amplasarea, traseul, tipul și utilizarea actuală a infrastructurii fizice, dacă acestea nu sunt disponibile prin punctul de informare unic organizat conform proiectului de lege. Pentru asigurarea unei comunicări eficiente, pe lângă informațiile sus-menționate, operatorul de rețea va pune la dispoziție și un punct de contact prin intermediul căruia va gestiona relația cu furnizorul de rețele publice de comunicații. De asemenea, au fost stabilite în mod limitativ cazurile în care operatorii de rețea pot refuza punerea la dispoziție a informațiilor menționate.

Pentru a preveni potențialele situații de refuz abuziv din partea operatorilor de rețea, proiectul de lege nu a reglementat excepțiile prevăzute la art. 4 alin. (7), art. 5 alin. (5) și art. 6 alin. (5) din Directiva 2014/61/UE, statele membre neavând obligația de a transpune aceste

prevederi.

Furnizorii de rețele publice de comunicații electronice au obligația de a asigura confidențialitatea informațiilor primite, în condițiile legislației privind protecția secretului comercial.

De asemenea, litigiile privind executarea obligației de informare vor fi de competența ANCOM.

În scopul îmbunătățirii transparenței privind informațiile care sunt necesare furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice în vederea realizării accesului la elementele de infrastructură fizică aflate în proprietatea, administrarea sau concesiunea operatorilor de rețea, proiectul de lege, urmând prevederile Directivei 2014/61/UE, stabilește înființarea unui punct de informare unic în ceea ce privește informațiile deținute de operatorii de rețea și organismele din sectorul public, constând în amplasarea, traseul, tipul și utilizarea actuală a infrastructurii fizice, precum și un punct de contact pentru fiecare dintre destinatarii obligației de transmitere a acestor obligații. În vederea colectării unui bagaj de informații cât mai relevant, proiectul de lege obligă și operatorii de rețea la transmiterea informațiilor amintite, nu numai organismele din sectorul public.

Punctul de informare unic pentru aceste categorii de informații va fi organizat și gestionat de ANCOM, acesta urmând a deveni pe deplin funcțional după data de 1 ianuarie 2017, dată până la care operatorii de rețea și organismele din sectorul public care dețin în format electronic oricare din datele sus-menționate au obligația să le pună la dispoziția punctului de informare unic, conform prevederilor care urmează a fi stabilite prin decizia președintelui ANCOM.

Până la data de 1 ianuarie 2017, prin intermediul unei aplicații informatice disponibile prin punctul de informare unic, ANCOM va oferi acces la un minim de informații privind amplasarea, traseul, tipul și utilizarea actuală a infrastructurii fizice, precum și punctele de contact ale operatorilor de rețea. Acest minim de informații va include datele pe care le va deține ANCOM până la data respectivă.

Un alt mijloc prin intermediul căruia Directiva 2014/61/UE urmărește crearea unui cadru eficient de acces la infrastructura operatorilor de rețea îl constituie reglementarea inspecției la anumite elemente de

infrastructură fizică, determinate în cererea transmisă de furnizorul de rețele publice de comunicații electronice. Termenul de efectuare al inspecției, motivele de refuz, precum și comunicarea acestora sunt reglementate în acord cu dispozițiile Directivei 2014/61/UE.

Utilizarea informațiilor dobândite în urma inspecției de către furnizorul de rețele publice de comunicații electronice se va realiza cu respectarea legislației privind protecția secretului comercial.

În eventualitatea apariției unor litigii, acestea vor putea fi soluționate de ANCOM.

Cerințele privind asigurarea coordonării lucrărilor de construcții civile sunt asigurate prin reglementarea obligației operatorilor de rețea de a permite efectuarea coordonată a acestor lucrări, în condițiile stabilite în proiect. În cazul dezacordului dintre părți, oricare dintre acestea se pot adresa ANCOM.

În vederea negocierii unor acorduri de coordonare a lucrărilor de construcții civile, la solicitarea scrisă a furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice, operatorii de rețea vor pune la dispoziția acestora, prin intermediul unui punct de informare unic organizat de Agenția pentru Agenda Digitală a României, informații privind amplasarea și tipul lucrărilor, elementele de infrastructură fizică vizate, data la care au început sau se estimează că vor începe lucrările, durata acestora, precum și adresa punctului de contact.

Condițiile în care se va realiza comunicarea se vor stabili prin ordin al ministrului comunicațiilor și pentru societatea informațională. Punerea la dispoziție a informațiilor se va realiza electronic, prin intermediul punctului de informare unic organizat și gestionat de Agenția pentru Agenda Digitală a României.

Având în vedere dispozițiile legislației în domeniul autorizării construcțiilor, îndeosebi a Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, considerăm că acest cadru asigură deja îndeplinirea cerințelor de transparență, celeritate și reparare a eventualelor prejudicii, prevăzute la art. 7 din Directiva 2014/61/UE, nefiind astfel necesară transpunerea prin noul act normativ a acestor dispoziții.

Asigurând o continuitate cu dispozițiile Legii nr. 154/2012, prezentul proiect transpune prevederile care obligă la echiparea cu infrastructură fizică interioară

pregătită pentru rețele de mare viteză, a tuturor clădirilor pentru care au fost depuse cereri de emiteră a autorizației de construire, precum și clădirile pentru care au fost depuse cereri de emiteră a autorizației de construire pentru lucrări majore de renovare, după data de 31 decembrie 2016.

De asemenea, toate clădirile cu mai multe locuințe pentru care s-au depus documentele amintite în termenul sus-menționat vor fi prevăzute cu puncte de acces, astfel cum acestea au fost definite prin proiectul de lege. Anumite categorii de imobile, care nu îndeplinesc funcțiuni de locuire, au fost excluse de la îndeplinirea obligațiilor sus-menționate.

Accesul furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice la infrastructura fizică interioară este asigurat în imobilele unde duplicarea elementelor de infrastructură fizică este inefficientă din punct de vedere economic sau imposibilă fizic, în condiții obiective, transparente, proporționale și nediscriminatorii, inclusiv, acolo unde este cazul, în ceea ce privește tariful.

Și în cazul acestei obligații, în situația în care părțile nu ajung la un acord, oricare dintre ele poate sesiza ANCOM în vederea soluționării litigiului. În cazul în care persoana obligată să asigure accesul la infrastructura fizică interioară este o autoritate sau instituție publică, acordarea acestui acces se realizează în condițiile dreptului comun prin încheierea unei convenții în acest sens, nu prin emiteră unui act administrativ. Prin urmare, competența facultativă a ANCOM de a soluționa aceste litigii nu intră în sfera contenciosului administrativ.

Prin reglementările propuse prin dispozițiile cap. III „Accesul la infrastructura fizică a operatorilor de rețea”, proiectul asigură, în continuare, transpunerea prevederilor art. 12 din Directiva 2002/21/CE.

Obligația de acces deschis la infrastructura fizică destinată instalării de rețele de comunicații electronice sau de fibră optică neechipată, realizată cu participarea sau sprijinul autorităților administrației publice centrale ori locale sau finanțată, total ori parțial, din fonduri publice, se menține și în prezenta reglementare, dar, având în vedere dificultățile întâmpinate în aplicarea dispozițiilor corespunzătoare din Legea nr. 154/2012, textul a fost modificat și completat pentru a răspunde

mai bine la problematica ridicată de aplicarea acestor prevederi.

În acest sens, spre deosebire de dispozițiile existente în Legea nr. 154/2012 care instituie un aviz conform, noile prevederi propun modificarea naturii juridice a instrumentului prin intermediul căruia se supraveghează îndeplinirea cerințelor legale privind condițiile tehnice și economice de acces la această infrastructură, aceste condiții urmând a fi aprobate de ANCOM.

Actele administrative individuale sau normative prin care se stabilesc condițiile tehnice și economice de acces vor produce efecte juridice doar după aprobarea de către ANCOM a acestor condiții.

Având în vedere că în cazul unor proiecte de instalare de infrastructură pentru care ar fi trebuit solicitat avizul conform, autoritățile care coordonează realizarea acestora nu au făcut acest demers, proiectul de lege prevede obligația pentru aceste autorități de a supune aprobării ANCOM respectivele condiții, în termen de maxim 30 de zile de la data intrării în vigoare a proiectului de lege.

În cazul nerespectării obligației sus-menționate de către autoritățile responsabile, ANCOM va putea impune direct, prin decizie, persoanei care implementează respectivul proiect, condițiile tehnice și economice în care se realizează accesul furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice. Măsura are ca scop evitarea blocării procedurii de implementarea a unor condiții de acces conforme cu dispozițiile proiectului de lege, din cauza inacțiunii autorităților care coordonează realizarea acestor proiecte de instalare de infrastructură.

De asemenea, având în vedere că unele proceduri de emiteră a avizului conform prevăzut la art. 37 alin. (3) și la art. 10 alin. (3) din Legea nr. 154/2012, nu vor fi finalizate până la intrarea în vigoare a prezentului proiect, se propune o soluție tranzitorie de ultra activare a legii vechi privind respectivele proceduri și acte emise de ANCOM în exercitarea atribuțiilor prevăzute de cele două norme sus-menționate.

Având în vedere modificările și completările aduse prin proiect regulilor privind obligația de acces deschis la infrastructura fizică destinată instalării de rețele de comunicații electronice sau de fibră optică neechipată, realizată cu participarea sau sprijinul autorităților

administrației publice centrale ori locale sau finanțată, total ori parțial, din fonduri publice, proiectul propune totodată realizarea unor modificări și completări corespunzătoare și în ceea ce privește accesul în cazul proiectelor de instalare de rețele publice de comunicații electronice, astfel cum acest acces este reglementat de dispozițiile art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere că la data promovării proiectului de lege, ANCOM nu are în analiză nicio solicitare întemeiată pe dispozițiile art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, proiectul de lege nu propune norme tranzitorii subsecvente modificărilor preconizate.

Condițiile tehnice și economice supuse aprobării ANCOM sunt elaborate de către autoritățile centrale sau locale care participă ori sprijină realizarea proiectelor de instalare de rețele publice de comunicații electronice, acestea având propriile obligații de transparență impuse de legislația specifică. În acest context, actul prin care ANCOM emite aprobarea nu are un conținut obligațional generat de către autoritate și, pe cale de consecință, nu intră în categoria deciziilor președintelui ANCOM pentru care există obligativitatea consultării publice conform art. 135 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011.

Dreptul de acces pe proprietăți și autorizarea construirii rețelelor

Proiectul de lege păstrează, în mare parte, normele privind dreptul de acces pe proprietăți și unele aspecte privind autorizarea construirii rețelelor de comunicații electronice, astfel cum acestea sunt reglementate de dispozițiile Legii nr. 154/2012. Totodată, ca urmare a experienței acumulate în aplicarea acestor dispoziții, proiectul conține o serie de modificări și completări a cadrului legal amintit.

Astfel, o primă importantă modificare ar fi eliminarea calificării juridice a dreptului de acces ca drept de servitute. Constituirea acestui drept real este mai anevoioasă necesitând încheierea unui contract autentic și efectuarea formalităților de înscriere în cartea funciară.

Totodată, lipsa cadastrului general la nivel național face de multe ori imposibilă constituirea acestui drept.

Pentru a facilita încheierea contractelor de acces pe proprietatea publică sau privată, proiectul permite părților alegerea formei juridice sub care dreptul de acces se va exercita. Dreptul de acces poate fi astfel constituit și exercitat pe calea unui contract de închiriere, servitute, un alt drept real sau de creanță, în condițiile stabilite de proiect și în acord cu dispozițiile dreptului comun.

Având caracterul unei excepții de la normele care reglementează dreptul de acces, în cazul proiectelor de infrastructură fizică destinate instalării de rețele de comunicații electronice sau de fibră optică neechipată, realizate cu participarea sau sprijinul autorităților administrației publice centrale ori locale sau finanțate, total ori parțial, din fonduri publice, autoritățile administrației publice centrale sau locale pot dispune realizarea acestor proiecte prin încheierea de contracte de concesiune, în condițiile legislației în domeniu.

În vederea stabilirii unui echilibru între necesitatea exploatarei domeniului public, pe de o parte, și nevoia dezvoltării rețelelor de comunicații electronice, pe de altă parte, proiectul de lege propune ca tarifele de acces pe proprietatea publică să includă contravaloarea lipsei de folosință și despăgubirea pentru prejudiciile directe și certe cauzate prin efectuarea lucrărilor, precum și prin existența și funcționarea rețelelor de comunicații electronice și a elementelor de infrastructură fizică instalate.

Totodată, în vederea sprijinirii autorităților și instituțiilor publice în demersul de adoptare a acestor tarife de acces, precum și pentru a asigura o aplicare unitară a normelor privind determinarea cuantumului acestor tarife, proiectul de lege propune ca ANCOM să stabilească tarifele de acces maximale pentru terenurile și construcțiile proprietate publică. Entitățile care acordă acces pe proprietatea publică nu vor putea stabili tarife peste valoarea maximă publicată de ANCOM pentru respectivele imobile sau categorii de imobile.

În vederea stabilirii acestor tarife ANCOM va utiliza o metodologie detaliată în cadrul căreia, printre altele, va ține cont de valoarea de piață a imobilelor asupra cărora se exercită dreptul de acces, și care va fi adoptată doar

după o consultare publică cu toate entitățile interesate.

La stabilirea tarifelor de acces ANCOM va avea în vedere și beneficiile tangibile și intangibile generate de construcția sau instalarea elementelor de infrastructură fizică și rețelelor de comunicații electronice. O enumerare exemplificativă a acestor beneficii a fost inclusă în textul proiectului de lege. În literatura de specialitate și în practica de reglementare sunt considerate a fi tangibile acele beneficii generate de o investiție care sunt imediat observabile și cuantificabile. Un beneficiu tangibil poate fi relativ ușor exprimat într-o sumă de bani. Spre deosebire de beneficiile tangibile, cele intangibile sunt generate în mod indirect și nu pot fi individualizate și cuantificate în mod facil. Referindu-ne la beneficiile enumerate în proiectul de lege, facilitarea îmbunătățirii competențelor digitale este un beneficiu indirect și mai greu cuantificabil, generat de dezvoltarea rețelelor de comunicații electronice.

În cazul exercitării dreptului de acces pe proprietatea privată, prețul datorat de furnizorul de rețele publice de comunicații electronice va fi constituit din aceleași elemente ca și în cazul tarifului perceput pentru accesul pe proprietatea publică.

Tarifele maxime stabilite de ANCOM pentru accesul pe proprietatea publică, urmează a avea un caracter orientativ pentru accesul pe, deasupra, în sau sub imobilele proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale. Intervenția ANCOM are în vedere sprijinirea autorităților locale sau centrale în demersul de stabilire a unor tarife conforme cu dispozițiile proiectului de lege.

Sumele încasate cu titlul de tarif sau preț pentru exercitarea dreptului de acces se fac venit la bugetul propriu, în cazul instituțiilor publice finanțate din venituri proprii, la bugetele locale, în cazul autorităților publice locale, sau la bugetele din care sunt finanțate, în cazul instituțiilor finanțate de la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat sau fonduri speciale.

În vederea asigurării respectării principiului nediscriminării în privința accesului pe proprietatea publică sau privată, proiectul a reglementat obligația furnizorilor de rețele de comunicații electronice care exercită dreptul de acces pe proprietate, de a transmite ANCOM informații privind identitatea imobilului care

face obiectul dreptului de acces, cuantumul tarifului în cazul accesului pe proprietatea privată, unitatea de măsură pentru care acesta se calculează, precum și o copie a fiecărui contract de acces.

Având în vedere că normativele tehnice prevăzute de Legea nr. 154/2012 nu au fost încă supuse aprobării Guvernului, proiectul propune emiterea acestora prin ordin comun al ministrului comunicațiilor și pentru societatea informațională, al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice, precum și al președintelui ANCOM. Cooptarea ANCOM în emiterea acestor reglementări tehnice are în vedere valorizarea expertizei autorității de reglementare în domeniul comunicațiilor electronice.

Suplimentar, în vederea atingerii aceluiași obiective, proiectul propune o serie de modificări și completări ale Legii nr. 50/1991. Astfel, pentru motive de accelerare a procesului de autorizare, se renunță la avizul coordonator prevăzut de art. 21, iar în cazul lipsei intabulării terenurilor pe care se va exercita dreptul de acces, acestea vor putea fi identificate prin alte mijloace prevăzute în proiect.

Totodată, contractele de închiriere vor constitui titluri pentru emiterea certificatului de urbanism și a autorizației de construire, dacă respectivele contracte cuprind explicit acordul proprietarilor pentru executarea lucrărilor de construcții.

Având în vedere situațiile în care unii operatori de rețele de comunicații electronice nu își pot îndeplini obligațiile legale și/sau administrative privind instalarea în anumite zone a unor rețele de comunicații electronice și/sau infrastructuri fizice, proiectul prevede și o completare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, cu modificările și completările ulterioare. Prin completarea propusă se va permite instalarea de elemente de infrastructură fizică subterane sau supraterane, necesare susținerii rețelelor publice de comunicații electronice, pe pajiștile permanente.

În ceea ce privește accesul pe proprietăți al autorităților și instituțiilor statului din domeniul apărării, ordinii publice și securității naționale, în scopul instalării de

rețele de comunicații electronice pentru uzul propriu, proiectul de lege menține prevederile Legii nr. 154/2012, cu eliminarea mențiunii privind caracterul temporar al dispoziției. Permanentizarea acestei prevederi este necesară având în vedere lipsa unei legislații specifice care să reglementeze accesul pe proprietăți al acestei categorii de autorități și instituții a statului.

Măsuri privind limitarea afectării dreptului de proprietate

Dreptul de acces pe proprietăți și respectiv accesul la infrastructura fizică a operatorilor de rețea constituie limitări ale dreptului de proprietate. Având în vedere necesitatea stabilirii unui cadru de reglementare echilibrat între interesul public privind dezvoltarea rețelelor de comunicații electronice pe de o parte și protejarea dreptului de proprietate pe de altă parte, proiectul de lege prevede o serie de dispoziții cu rolul de a reduce afectarea dreptului de proprietate. Astfel, cu caracter de principiu, se dispune că dreptul de acces pe proprietăți nu afectează existența dreptului de proprietate sau a altor drepturi reale asupra imobilului respectiv ori asupra infrastructurii fizice care face obiectul dreptului de acces sau asupra rețelelor de comunicații electronice ori a elementelor de infrastructură necesare susținerii acestora.

Totodată, exercitarea dreptului de acces pe proprietăți nu va cauza schimbarea destinației imobilului respectiv și va afecta cât mai puțin utilizarea acestuia de către titularul dreptului de folosință. Furnizorul de rețele de comunicații electronice are obligația de a readuce în starea inițială proprietatea afectată de realizarea lucrărilor de acces pe proprietăți sau, prin acordul părților, poate compensa titularul dreptului de proprietate.

De asemenea, accesul persoanelor împuternicite de furnizorii de rețele de comunicații electronice să efectueze lucrări de acces pe proprietăți sau să desfășoare activități de studiu ori de proiectare în vederea efectuării acestor lucrări se realizează numai în măsura în care este necesar pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, pe baza unei împuterniciri scrise din partea furnizorilor în cauză, cu acordul titularului dreptului de folosință sau, în lipsa acestuia, cu acordul titularului dreptului de proprietate, titularului altor drepturi reale principale, titularului dreptului de

	<p>administrare, de concesiune ori de închiriere, după caz.</p> <p>În același timp, furnizorii au obligația să reșeze elementele rețelelor de comunicații electronice ori elementele de infrastructură necesare susținerii acestora, în cadrul aceleiași proprietăți, pe cheltuială proprie, când această reșezare este necesară pentru construcția de clădiri sau pentru efectuarea de lucrări de către proprietar, de către titularul dreptului de administrare, de concesiune, de folosință cu titlu gratuit ori de închiriere.</p>
<p>Secțiunea a 3-a Impactul socioeconomic al proiectului de act normativ</p>	
<p>1. Impactul macroeconomic</p>	<p>Contribuie la dezvoltarea economică și creșterea competitivității României, atât prin acțiuni directe precum dezvoltarea efectivă a sectorului TIC românesc, cât și prin acțiuni indirecte, precum creșterea eficienței și reducerea costurilor sectorului public din România, îmbunătățirea productivității sectorului privat prin reducerea barierelor administrative în relația cu statul, prin îmbunătățirea competitivității forței de muncă în domeniul public și a investițiilor publice și private din România etc.</p>
<p>1¹. Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat</p>	<p>Deși concurența pe piața comunicațiilor electronice a crescut în mod semnificativ, aceasta este concentrată în zonele urbane, multe zone rurale fiind zone albe, fără acoperire în bandă largă. Prin promovarea proiectului de lege se stimulează extinderea eficientă a rețelelor de bandă largă și dezvoltarea concurenței în domeniul comunicațiilor electronice, fiind facilitată totodată implementarea eventualelor măsuri de ajutor de stat în acest domeniu, cu respectarea regulilor în materie.</p> <p>Proiectul de lege nu instituie măsuri de natura ajutorului de stat și influențează în mod pozitiv mediul concurențial.</p>
<p>2. Impactul asupra mediului de afaceri</p>	<p>Impactul asupra industriei de comunicații electronice din România va fi unul pozitiv, prin stimularea investițiilor în extinderea și modernizarea rețelelor și infrastructurilor fizice existente, cele mai importante măsuri în acest sens fiind transpunerea dispozițiilor Directivei 2014/61/UE referitoare la coordonarea lucrărilor civile, facilitarea acordării autorizațiilor de construire, precum și gratuitatea accesului pe</p>

	<p>proprietatea publică. Multiplicatorul economic tipic al investițiilor în sectorul TIC, recunoscut în Europa, de minim 1,5x, poate fi influențat în mod semnificativ prin mixul de politici publice favorabile propuse prin prezentele măsuri, cu efecte de antrenare în economie.</p> <p>De asemenea, proiectul stimulează creșterea eficienței utilizării infrastructurilor existente ale operatorilor de rețele din alte sectoare economice și permite fructificarea dividendelor rezultate din progresul tehnologic în beneficiul competitivității ansamblului mediului de afaceri.</p>
2 ¹ . Impactul asupra sarcinilor administrative	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect
2 ² . Impactul asupra întreprinderilor mici și mijlocii	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect
3. Impactul social	Comunicațiile electronice constituie un mijloc esențial în promovarea incluziunii sociale, accesul la internet în bandă largă, în condiții competitive, stimulând totodată creșterea gradului de alfabetizare digitală și îmbunătățirea competențelor digitale.
4. Impactul asupra mediului	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
5. Alte informații	Nu au fost identificate

Secțiunea a 4-a

Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)

Proiectul nu are impact asupra bugetului general consolidat.						
- mil. lei -						
Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
1	2	3	4	5	6	7
1) Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acesta:						
(i) impozit pe profit						

(ii) impozit pe venit						
b) bugete locale:						
(i) impozit pe profit						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) contribuții de asigurări						
2) Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acesta:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
b) bugete locale:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
3) Impact financiar, plus/minus, din care:						
a) buget de stat						
b) bugete locale						
4) Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare						
5) Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						
6) Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare						

7) Alte informații	Nu au fost identificate.
<p>Secțiunea a 5-a Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare</p>	
<p>1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ:</p> <p>a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ;</p> <p>b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții.</p>	<p>Prin intrarea în vigoare a dispozițiilor prezentului proiect se abrogă Legea nr. 154/2012 privind regimul infrastructurii rețelelor de comunicații electronice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 680 din 1 octombrie 2012.</p> <p>De asemenea, vor fi modificate și completate anumite prevederi din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991.</p> <p>Totodată, în vederea implementării noilor dispoziții este necesar a fi elaborate și adoptate normative tehnice specifice pentru autorizarea lucrărilor de infrastructură fizică a rețelelor de comunicații electronice, respectiv proiectarea și realizarea traseelor sistematizate ale rețelelor de comunicații electronice.</p>
<p>1¹. Compatibilitatea proiectului de act normativ cu legislația în domeniul achizițiilor publice</p>	<p>Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.</p>
<p>2. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare</p>	<p>Prin prezentul proiect de act normativ se transpun în legislația națională:</p> <p>– prevederile art. 11 și 12 din Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un</p>

	<p>cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru), publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, seria L, nr. 108 din 24 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare;</p> <p>-prevederile Directivei 2014/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind măsuri de reducere a costului instalării rețelelor de comunicații electronice de mare viteză, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 155 din 23 mai 2014.</p>
3. Măsuri normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect
5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
6. Alte informații	Nu au fost identificate
<p>Secțiunea a 6-a</p> <p><i>Consultările derulate în vederea elaborării proiectului de act normativ</i></p>	
1. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	Prezentul proiect este rezultatul unui proces amplu de consultare a furnizorilor de rețele de comunicații electronice și a asociațiilor profesionale constituite în acest domeniu.
2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr.521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative	La elaborarea prezentului proiect de act normativ a fost respectată procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale. În cadrul acestei proceduri de consultare structurile asociative ale autorităților administrației publice locale nu au comunicat un punct de vedere.

4. Consultările desfășurate în cadrul comisiilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr.750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi	Proiectul de act normativ a fost avizat favorabil de Consiliul Legislativ prin avizul nr.244/2016. Consiliul Concurenței a transmis adresa nr. 17295/2016.
6. Alte informații	Nu au fost identificate.

Secțiunea a 7-a

Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ

1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ	Au fost respectate prevederile Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată.
2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
3. Alte informații	Nu au fost identificate

Secțiunea a 8-a

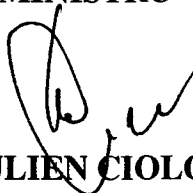
Măsuri de implementare

1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale – înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
2. Alte informații	Nu au fost identificate

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Lege alăturat, pentru a fi supus Parlamentului spre adoptare, cu procedura de urgență prevăzută de art. 76 alin. (3) din Constituția României, republicată.

PRIM – MINISTRU

DACIAN JULIEN CIOLOȘ